

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z wniosków B. W.

o stwierdzenie nieważności uchwał Sądu Najwyższego

z dnia 23 listopada 2005 r., III SW 195/05,

z dnia 3 sierpnia 2010 r., III SW 370/10,

z dnia 26 sierpnia 2009 r., III SW 48/09

i z dnia 29 lipca 2004 r., III SW 35/04

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 29 czerwca 2011 r.,

odrzuca wnioski.

Uzasadnienie

B. W. w pismach z 7, 12 i 19 kwietnia 2011 r. oraz z 12 i 25 maja 2011 r. wniósł o stwierdzenie nieważności uchwał Sądu Najwyższego z 23 listopada 2005 r. (III SW 195/05) w sprawie ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych 9 i 23 października 2005 r., z 3 sierpnia 2010 r. (III SW 370/10) w sprawie ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych 20 czerwca 2010 r. oraz 4 lipca 2010 r., z 29 lipca 2004 r. (III

SW 35/04) w sprawie wyborów do Parlamentu Europejskiego przeprowadzonych 13 czerwca 2004 r., z 26 sierpnia 2009 r. (III SW 48/09) w sprawie wyborów do Parlamentu Europejskiego przeprowadzonych 7 czerwca 2009 r. oraz postanowienia Sądu Najwyższego z 27 lipca 2010 r. (III SW 383/10) pozostawiającego protest wyborczy bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioski są niedopuszczalne i dlatego zostały odrzucone.

Uchwały Sądu Najwyższego z 23 listopada 2005 r. (III SW 195/05) i z 3 sierpnia 2010 r. (III SW 370/10) w sprawie ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej są ostateczne i nie podlegają kontroli, a więc wnioskodawca nie może żądać stwierdzenia ich nieważności.

Konstytucja stanowi, że wyborca ma tylko prawo do protestu wyborczego na zasadach określonych w ustawie (art. 129 ust. 2).

Zgodnie z ustawą z 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej protest może być wniesiony i rozpoznany przed podjęciem przez Sąd Najwyższy uchwały w sprawie ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej (art. 72 i następne ustawy oraz art. 129 ust. 1 Konstytucji).

Należy więc dostrzec, że skoro ustawa zasadnicza nie przewiduje innej kontroli wyborów przez wyborcę, to oznacza to, że uchwała Sądu Najwyższego o ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej jest ostateczna.

Ustawa o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nie przewiduje również odwołania od postanowienia Sądu Najwyższego w sprawie protestu wyborczego. Skoro Sąd Najwyższy rozstrzygając o ważności wyborów ma na uwadze wszystkie protesty wyborcze to po uchwale o ważności wyborów postanowienie dotyczące protestu wyborczego nie może być kontrolowane. Niezależnie również od tego, że od postanowień Sądu Najwyższego nie przysługują środki odwoławcze. Wynika to z ustrojowej roli tego Sądu. Wszelka więc dalsza kontrola uchwał i postanowień Sądu Najwyższego musiałaby zostać wyraźnie określona w ustawie. Nawet w postępowaniu przed sądami powszechnymi każdy środek odwoławczy (zaskarżenia) ma swą wyraźną podstawę. Z tych przyczyn niedopuszczalny jest

wniosek o stwierdzenie nieważności postanowienia Sądu Najwyższego z 27 lipca 2010 r. (III SW 383/10) pozostawiającego protest wyborczy bez dalszego biegu.

Nie inna ocena odnosi się do wniosków o stwierdzenie nieważności uchwał Sądu Najwyższego z 26 sierpnia 2009 r. (III SW 48/09) i z 29 lipca 2004 r. (III SW 35/04) w sprawie wyborów do Parlamentu Europejskiego, gdyż i tu obowiązuje podobne rozwiązanie jak w wyborach Prezydenta, czyli że uchwała w sprawie tych wyborów, podjęta przez Sąd Najwyższy po rozpoznaniu protestów wyborczych nie podlega kontroli i dlatego nie jest dopuszczalny wniosek o stwierdzenie jej nieważności (art. 134 i nast. ustawy z 23 stycznia 2004 r. Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego).

Z powyższych motywów orzeczono jako w sentencji.